

Co se bude dít?

- 5. 5.** Koncert Symfonického orchestru hl. m. Prahy FOK
- 23. 6.** Závěrečná pedagogická rada od 14.15
- 24. 6 – 25. 6.** Možnost školních výletů
- 28. 6.** Úklid a odevzdání tříd, odevzdání vysvědčení k podpisu
- 29. 6.** Mše svatá k ukončení školního roku v kostele ve Strašnicích v 9.00
- 30. 6.** Vydávání vysvědčení od 9.00
- Badminton Poprask SŠ [kvinta až oktáva]
- Turnaj církevních škol ve fotbale, Kroměříž
- Škola v přírodě [tercie]
- Ekokurz kvarty
- Zeměpisná vycházka Botič [tercie]
- Exkurze do pivovaru Velké Popovice [III. ročník a septima]
- Vysoká u Příbrami, muzeum Ant. Dvořáka – jednodenní výlet [I. a II. ročník]

Další akce:

Na tomto čísle se podíleli

REDAKTOŘI: Marie Tučková, Kryštof Josefus, Štěpán Laichter, Kristina Brhlová, Markéta Pokorná, Alžběta Pomahačová, Tobiáš Hrabec, Michael Šubrt, Jana Havelková, Tereza Husáková, Jan Kabelka

PŘEBAL A ILUSTRACE: Matyáš Bartoň
KOREKTURY: Michaela Ulrychová, Jan Kabelka, Dana Pokorná, Eliška Bartoňová
ŠÉFREDAKTOR: Šimon Trlifaj

Kágéčko je benefiční časopis Křesťanského gymnázia, jeho zakoupením podporujete naši školu. V ruce držíte jeho 5. číslo pro rok 2010.

K sazbě bylo použita rodina písma Lido STF [zdarma ke stažení na www.stormtype.com], doplňkově písma Century Schoolbook a Teuton. Na obálce je pak užito písmo Titillium Title, které je zdarma ke stažení na <http://bit.ly/cENHCF>.

E-mail: redakce.kg@seznam.cz, stránky s archivem: <http://bit.ly/aG6g10>.

Děkujeme škole za tisk.

Skvělá zpráva!
Po několika měsících příprav vyšla minulý týden na našem sourozeneckém a časoto srovnávaném, přátelském i konkurenčním – rozhodně však nejbližším a nejpropojenějším na světě – gymnáziu obdoba Kágéčka: „Časopis“ Arcibiskupského gymnázia. I přes to, že jeho vznik byl na našem časopise zcela nezávislý, nebude fakt, že se s jeho šéfredaktorem velmi dobře známe [byl ostatně u nás ve škole několikrát na návštěvě], úplně náhodný – vždyť se naše dvě školy střetávají v tolika rovinách! Vznikl nám tedy sice časopis konkurenční, na druhou stranu ale i blízký a inspirativní, rozhodně mu fandíme. Co se pak týče srovnávání: 10 jeho výtisků distribuujeme po třídách společně s tímto vydáním Kágéčka a jedno jsme zakoupili do klubovny k volnému čtení. Srovnání je tedy na vás. K případným názorům jsme jako vždy otevření na naši e-mailové adrese. ~ Na závěr pak dvě technické informace. Za prvé: nerozprodané výtisky by měly být konečně koupi ve školním klubu, za druhé: příští číslo Kágéčka – speciální, předprázdninové – vyjde 28. 6. a máte se na co těšit. ~ **Šimon Trlifaj**,
septima

Lidé vs. ČPU

Chrání Česká protipirátská unie autorství děl, nebo jen zabraňuje v jejich šíření?

Ilegální stahování filmů a hudby. Dnes tak často skloňovaný termín – ať už v médiích nebo kdekoli jinde. Paradoxem však je, že u nás v České republice samotné stahování ilegální není, pouze šíření.

V posledních pěti letech se mezi mladými rozmohl fenomen sledování amerických seriálů, a to zpravidla v originálním znění. Přes tisíce lidí si tak v ČR stahuje seriály ze zahraničí, zpravidla pak americké produkce. Nabízí se otázka proč? Vždyť na českých televizních stanicích jsou seriály také vysílány, tak proč takhle „ilegálně“? Hned prvním důvodem je, že drtivá většina běžících seriálů nebyla do Čech žádným způsobem distribuována a zbytek většinou s několikaletým zpožděním a zároveň často s mizerným dabingem. Divák v USA má možnost seriály vidět jak v televizi, tak i o den později na stránkách televizní stanice na internetu – nicméně lidé připojení z ČR tuto možnost nemají a rozumnou alternativu tedy nabídlo tzv. „sledování online“. Před několika lety se začaly množit stránky, které nabízely odkazy na různé „stream“ servery, kde bylo možné si seriál pustit bez potřeby čekání na stažení celého sou-

boru, což učinilo celé sledování mnohem pohodlnějším. Jednou z nejoblíbenějších stránek poskytujících tyto služby byl začátkem roku 2010 server iserialy.sk.

Server iserialy.sk oslovoval výběrem více než dvou stovek seriálů, z nichž drtivá většina do ČR nikdy distribuována nebyla, a ostatní ještě neběžely, nebo jen velice výjimečně, a pohoťovou aktualizací. [Nový díl mohl člověk zhlédnout již dva nebo tři dny po odvysílání v USA, a to i s českými titulky.] Ve většině případů tedy nešlo o to vyhnout se reklamám, kterými v podstatě člověk seriál platí, nebo poplatkům za kabelovku, které ve větší či menší míře stejně platí všichni. Šlo o to, dostat se k oblíbenému seriálu brzo, v jeho originální podobě a nemuset se omezovat podle času vysílání. Koupit práva pro umístění seriálu v online archivu je možné, například britská televize Sky One tak učinila, nicméně českým komerčním stanicím by se to prostě nevyplatilo – mnohdy se například Nova nebo Prima rozhodly práva na další sezonu seriálu nekoupit kvůli nedostatečné sledovanosti. Divák pak zůstal někde uprostřed děje – asi tak, jako by vám někdo odtrhl

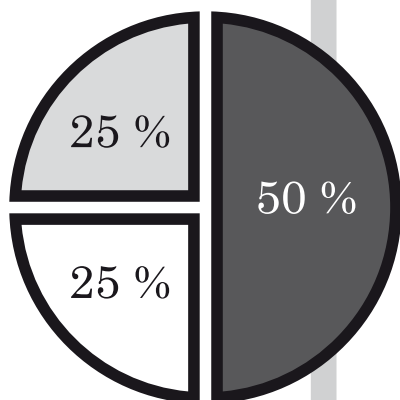
půlku rozečtené knihy. Některé televize si však tohoto trendu všimly a například projekt Prima Cool měl lidem přinést některé z těchto seriálů. Jenže opět narazil na hlavní nedostatky, a to sice na naprosto tragikomickou úroveň dabingu a absenci online archivu.

Všechno si tedy nějakou dobu žilo svým životem, až si trendu všimla Česká protipirátská unie a jako obětního beránka si vybrala právě stránku iserialy.sk, která v té době měla na facebooku více jak 17 tisíc fanoušků a podle informací měla několik tisíc unikátních návštěv denně. ČPU tedy začala autorovi stránek vyhrožovat. Nejprve šlo o seriály, které někdy byly v ČR distribuovány a české firmy na jejich distribuci držely práva, ale později šlo i o ostatní ilegálně sdílené tituly. Dnes už stránka svou činnost neprovozuje a nemůžete si zde pustit ani jeden seriál. Samozřejmě jej člověk může dohledat i jinde, například na torrentech, kde ale díky vzájemnému sdílení se již člověk dopouští trestného činu. Smutným paradoxem tedy zůstává, že člověk, který jel opilý autem a srazil rodinu cyklistů [jedno dítě nepřežilo], dostal stejný trest, který hrozí právě za šíření „ilegálního obsahu“ v menší míře. A kde tedy seriály sledovat? Díky digitálnímu vysílání mají některé televizní stanice [HBO, AXN] možnost přepínání mezi dabingem a originálním zněním s titulky, ale online archiv pořád nikde. Další spousta seriálů do ČR prostě distribuována není, a jestliže chce člověk zůstat v právu, tak je může leda tak nesledovat. Hlavně, že je to legální.

Co se skrývá za zkratkou ČPU?
Česká protipirátská unie byla založena v roce 1992 za účelem ochrany autorského práva a práv souvisejících s právem autorským k audiovizuálním dílům a potírání všech forem pirátství v oblasti výroby, dovozu a šíření audiovizuálních děl.
Mezi členské společnosti patří: Bontonfilm, Falcon, HBO Česká republika, Magic box, Palace cinemas, SONY music entertainment a Universal.

Úterý × středa × čtvrtek

Úterý, středa nebo čtvrtek? Touto otázkou jsme se ptaly sta lidí. Dočkaly jsme se i odpovědi jako „pátek“ nebo „nevím“, přesto ale na celé čáře zvítězil čtvrtek.

25 úterý

Název úterý pochází ze staročeského slova *vterý*, což znamená „druhý“. Anglické *Tuesday* vzniklo ze staroanglického *Tiwes dæg*. Tento název byl odvozen od skandinávského boha Týra, který byl ekvivalentem římského boha Marta [Mars]. Ne náhodou se v latině úterý nazývá *Dies Martis*. Souvislost s Martem má tento název i v ostatních románských jazycích, stejně jako se jméno boha Týra ozývá v jazycích germánských.

25 středa

Jméno středa přímo říká, že se nachází uprostřed týdne. *Wednesday*, staroanglicky *Wódnedæg*, v doslovném překladu znamená „den Ódinův“. Opět to má souvislost s latinou, latinský název *Dies Mercurii* je odvozený od boha Merkura, který by se dal chápat jako ekvivalent boha Ódina.

50 čtvrtek

Čtvrtek získal svůj název jako označení čtvrtého dne po neděli. V latině se tento den jmenuje podle boha Jova [Jupiter], *Dies Jovis*. Z tohoto jména vznikly i názvy čtvrka pro ostatní románské jazyky [it. *Giovedì*, šp. *jueves*, fr. *jeudi*]. Anglické *Thursday* nebo německé *Donnerstag* pochází od jména germánského boha Thóra.

Markéta Pokorná, Kristina Brhlová, kvinta

Tereza Husáková

Knihovna

Tereza chodí k nám do III.ročníku. Podle svých slov píše velmi sporadicky a užívá „šuplíkový“ systém psaní. Věnuje se hře na baskytaru, zpívá a je členem rockové kapely. Brnkne si občas na kytaru. Velkou část volnočasových aktivit tvoří zvířecí mazlíčci. Velmi ráda čte, ale z časových důvodů tak koná jen v prostředcích MHD. Ráda navštěvuje výstavy, umění a různé přírodovědné ústavy.

Zvláštní, v jedné části nasládlá, v další zase nahořklá či jiná vůně. Knihy rozdělené podle žánrů, autorů, či jiných pravidel, jako by se hlásily ke svému oddělení, ke své vůni. Oblíbené a rukama procházející knížky voní zase jinak. Kdybychom si měli vybírat podle vůně, přečetli bychom nespočet zajímavé a jistě i zbytečné literatury. Pokud však považujeme čtení, byť špatné knihy, za zbytečné.

I lidé, chodící do knihovny jsou neobyčejní.

Najdou se tací, kteří přijdou s prázdnou myslí, možná hledající vědomost nebo něco, co zaplní prázdnotu. Ale z knihovny se vytrácí, po kratoučké chvílce strávené uvnitř. Jsou snadno rozpoznatelní, výraz v obličeji, držení těla, rychlost chůze – to všechno prozrazuje, že tito zůstanou knihou nedotčeni.

Podobní a přeci jiní jsou ti, kteří přijdou s prázdnou uvnitř, ale využijí možnosti „naplnění“ a někteří odcházejí i s pocitem spokojenosti. Ty už nepoznáme tak snadno, ale bystrý pozorovatel si jistě povšimne drobných a pozměněných drobností i velikostí [objemu batohu či jiného příručního zavazadla, samozřejmě]. Výraz v obličeji je mírně osvětlen jakousi vnitřní auroou „potěšenosti“, tělo se napřimuje, chůze přestává být trhavou, objevuje se plynulost a rozvážnost v sunutí právě před levou nohu.

Poslední a v knihovně nejoblíbenější skupinou jsou takzvaní knihomolové. Při překročení prahu zůstanou stát jako omámení – čichové buňky nasávají vůni každého místečka, knížky, oddělení a mysl přemáhá myšlenka jen na jediné – číst! Vůně jsou neuvěřitelné, knihomol neví kam dřív skočit – jedno oddělení, ach ta vůně! Ne – rozhodne se pro tentokrát odolat a pomalu postupuje k cíli, kte-

ry si předem určil. Uličky jsou úzké, a nějaký homo bere knihu z police, kde umístěn je oblíbený autor. A co to dělá?! Bere knihu do ruky – ohmatálek! To bude ta moje, říká si knihomol a s očima, v nichž výraz nabyl ostřejšího rázu, se blíží k cíli. A co svět nechtěl – ten cizí homo si jíichce půjčit. Měsíc čekat? V žádném případě! Knihomol si razí cestu k tomu drzému stvoření a neúprosně knihu odeberá.

S výrazem obrovského zděšení, s držením těla, uzpůsobeným pro co nejkratší a nejrychlejší běh, homo prchá. S jediným – hlavně ať už je venku. Bez knihy. Knihou nedotčen.

Uvnitř zůstává se svou jedinou a vytouženou – knihomol. Vrací se zpět, vidíce jiné, neznámé individuum. Á, opět stejné oddělení – co si to vybírá?

A se vznešeným a moudrým výrazem knihomil přistoupí a osloví. Doporučuje vyzkoušené bestsellery. Jeho jediná již je v bezpečí u svého vítězného rytíře. Není možno, aby byla jiného. Překvapené individuum s rados-

tí přijímá radu ohledně budoucí četby. Poklidným a plynulejším krokem opouští knihovnu, mírně osvětlen jakousi vnitřní aurou „potěšenosti“, s napřimujícím se tělem.

Knihomil zůstávající v knihovně mnohonásobně delší dobu než ostatní „antiknihomilové“, vítězoslavně míří k registraci své jediné a vytoužené. Neochotně ji předává knihovnici a šup, ať je zpátky. Už už se pro ni natahuje, ale přísný pohled za skly brýlí nablízko ho zastaví. Kartičku! A co že nemá? Zaplacený poplatek na tento rok? Není možná! Ale ano – co je psáno, to je dáno. A kniha? Musí zůstat zde, v knihovně. Ne!

Jeho jediná mizí v útrobách košíku na vrácené nebo nechtěné knihy. Aby byly později zařazeny zpět na své místo v policích. Knihomila zachvátí nesmírný smutek měnící se v prázdnotu. Zklamala – knihovna! Shrben, utíká pryč.

Bez knihy.

Z knihovny.

S Jiřím Tichým ze sexty o jeho kapele

Ahoj, nejprve nám pověz něco k historii kapely. Co vlastně předcházelo jejímu vzniku?

Čau čau. Jednou jsme někde byli, nevím ani kde, asi v nějaké hospodě :-), tak jsem šťouchnul do Nika a říkám: „Co kdyby ses naučil na basu?“ Já už pár let

hrál na kytaru a měl jsem nějakou vlastní tvorbu. A Nik řekl něco v tom smyslu, že jo. V té chvíli a v tom stavu nám to přišlo strašně geniální. Když jsme viděli zpěváky a kapely v televizi, řekli jsme si, že tohle zvládneme taky. Netrvalo dlouho a Nik se zázračně rychle naučil

na basu, rok zkoušení a pak jsme si už jen vypůjčili na pár koncertů bubeníka, dali dohromady písničky a bylo to. A tak jsme založili kapelu. [smích]

Kde se vzalo jméno kapely?

Když jsem byl malej, pařil jsem pořád NHL. Tam hrála dokola nějaká oblbovací písnička, já jsem si ji vždycy zpíval a snažil jsem se napodobovat slova. A jak jsem to pořád komolil, tak mi z toho vyšlo Sexy Station. Dobře se to zpívalo a říkalo. Tak z toho nakonec vznikl název kapely.

Jaký umělec vás a vaši tvorbu nejvíce ovlivnil a v jakém směru?

Mezi kapelami určitě nesmí chybět Limp Bizkit, Green Day, The Subways a The Offspring. Je to taková směska, já osobně si беру příklad hlavně z hudebníků, kteří byli nejen geniální po hudební stránce, ale kteří taky dokázali nabíjet lidi a vytvořit super atmosféru na kterémkoliv místě.

Jak vypadá tvorba v kapele, kdo píše hudbu, kdo texty a o co je vlastně tématem textů?

Hudbu dělám většinou já, ale Nik taky složil pár solidních pecek. Texty nejsou většinou nijak duchaplné, často zpíváme o revoluci, rebelech, ale taky třeba o lásce, sexu, penězích, přátelích a svobodě. Je hustý zpívat o tako-

vých věcech už jenom pro to, že všichni vidíme mnoho věcí úplně jinak, a to je právě super. Chceme fanoušky hudbou přivést do jiného světa, a to je asi tak všechno.

Kdy se dočkáme nějakého singlu, popřípadě pak alba, a jak je to s vaším profilem na bandzone.cz?

Teď budeme konečně dávat na facebook svoje demo, není to nic světového, ale myslím, že se to bude líbit. Album je v dohlednu, ale pokud se na „prázky“ rozprchneme, tak to vidím spíš na podzim. O Bandzonu zatím neuvažujeme, ale po prázdninách budeme mít vlastní stránku.

Jak vnímáte dnešní hudební scénu, ať už celosvětovou, nebo tu českou?

Nevím, jestli se dá česká scéna považovat za hudební, když například vidíš Gotta, Bílou nebo Kabáty [samozřejmě na playback], jak neustále hrajou na Nově v přiblblých předávacích ceremoniálech, a vidíš tam ty snobáky jakožto posluchače a slyšíš jejich falešný potlesk, tak si asi řekneš: „Tak tady to je asi o něčem jiném než o hudbě...“ Bohužel tak u nás v Česku vypadá sláva. V tuzemsku žije spousta neuvěřitelně talentovaných lidí, nechápu, proč musíme jet na kolotoči, který se točí pořád stejně dokola, ale to není problém jenom hudby, jak všichni víme. Jak by řekl frontman z kapely Exploited: „Správnej pun-

foto: stránka Sexy Station, facebook.com

Sexy Station

Sexy Station je název punk-rockové kapely, která mimo jiné hrála i na Majálesu v Matrixu. Tvoří ji převážně studenti z KG Nik Stanko a Jiří Tichý, který nám zodpověděl pár otázek.

káč by měl sedět doma na pr...“, protože cokoli udělá, je komerce. [smích] Ne, tak to samozřejmě nemusí být. Jde hlavně o to, aby hudbou lidi začali žít, aby se o všem psalo a aby v našich nejpřednějších novinách na prvních stránkách bylo místo „vymytejch“ politiků něco z hudebního světa.

A na závěr: Jak vidíš budoucnost kapely?

Co jste si vytyčili jako cíl, kterého chcete v nejbližší době dosáhnout?

Chceme to dotáhnout co nejdál! Je to sice takový sen, ale myslím, že žiješ jenom jednou a na to, abys váhal, není čas. Máme v plánu se po maturitě odstěhovat do Británie nebo do USA, teda pokud ji uděláme. [smích] Víme, že to, co chceme dělat, není vůbec procházka růžovým sadem, jednou můžeš být nahoře a jednou dole. A jestli se nám všechno podaří, to ví jenom ten nahoře.

Tobiáš Hrabec, kvinta

Jana Koliášová

foto: Marie Tůžková, kvinta

Na naší škole je spousta lidí s výjimečným talentem nebo se zajímavým koníčkem. Nejinak je tomu i u Jany Koliášové ze sexty. Jana se umístila na třetím místě v zemském kole latinské olympiády.

Když paní profesorka Slavíková vyhlásila, že se soutěž koná, řekla si, že to zkusí už kvůli tomu, že její sestra studuje latinu na vysoké škole. Školní kolo s přehledem vyhrála, v zemském, tedy pouze českém [moravské kolo je organizováno zvlášť], získala třetí místo. S tímto umístěním by mohla pokračovat i do celorepublikového kola, ale konalo se bohužel v termínu, kdy Jana jela na výměnu do Francie. Určitě je to ale pro naši školu velký úspěch a přejeme Janě hodně zdarů do budoucna.

Jana má ale i jiný zajímavý koníček. Závodně se věnuje sportovnímu šermu. Se svým týmem na mistrovství republiky získala první místo.

Děkuji Janě Koliášové za čas a za ochotu.

Markéta Pokorná, kvinta

Škola Malého stromu

Jestli si chcete odpočinout u pěkné knížky, Škola Malého stromu je přesně pro vás. Určitě vás zaujme příběh indiánského chlapce – Malého stromu, kterému zemřou rodiče a on se dostane do pěstounské péče ke svým prarodičům. Dědeček s babičkou učí svého vnuka indiánské moudrosti a lásce k přírodě. Jednoho dne si však pro malého indiána přijdou bílí lidé z města a odvedou ho do sirotčince, protože si myslí, že výchova jeho prarodičů není dostatečná. Chlapec se dostává z hor do uzavřeného a nepřátelského prostředí. Na duši Malého stromu se začínají objevovat rány, a to i přes citlivou výchovu jeho dědečka. Nemůže pochopit zvyky bílých lidí, jako je třeba řezání vánočního stromku nebo jejich chťič po penězích. Když se jednoho dne podle vychovatelů proviní, je dost drsně potrestán, ač vůbec nechápe, za co. Od této chvíle přes stromy, vítr a hvězdy volá domů. Jeho přání je vyslyšeno a za čas si ho dědeček odvede zpět do hor. Opuštěním sirotčince se indián zázrakem probudí a k jeho vlastní radosti k němu příroda promlouvá a oznamuje všem: Malý strom je doma! Malý strom je tu!...

Jestli se najde někdo, kdo je unaven našimi konzumními společnostmi, tak mu tuto knížku vřele doporučuji. A až si ji přečtete a půjdete do lesa, třeba zaslechnete, jak k vám příroda promlouvá.

Jana Havelková, II. ročník

ilustrace: www.kusmas.cz

Škola Malého stromu

Forest Carter, nakladatelství Kalich, 2007, 184 stran

Výtvarno

František Skála – Zájmová činnost

Do 25. 6.

František Skála – legendární osobnost českého výtvarného umění tvořící objekty z věcí nalezených na ulicích, na skládkách nebo z přírodnin a mimo jiné i fotograf, malíř, herec, tanečník a hudebník. V galerii Navrátil představí sérii zvláštních objektů, které rozhodně stojí za zhlédnutí. Mikroprocesory, malířské vzorníky, sbírka intimní poesie, plasty, smalty, manty, listy, kameny, masky, peněženky, tašky, mystické obrázky, termokresby, malby na zdi a mnoho dalších...

→ Galerie Navrátil
www.literanavratil.cz

Vítkova 15, Praha 8

Pondělí–pátek 12–18 hodin

Vstup zdarma

Věra Nováková Brázdová

Do 30. 6.

„V devadesátých letech jsem se vrátila k tématu písmových obrazů, abych se s ním vypořádala a něco z něj dokončila. Písmena se mi zjevovala jako tajemné znaky, které nejsou něčím nahodilým, ale zrcadlí cosi podstatného ze skutečnosti. Tak jako přirozený svět je písmem poukazujícím k něčemu ZA, tak je možné hledat ve znacích písmen

zašifrovanou výpověď o něčem obecnějším nebo i kosmičtějším.“, komentuje obrazy autorka.

ilustrace: Věra Nováková Brázdová: 'Metamorfózy M'

→ Kostel Nejsvětějšího Salvátora
www.salvator.farnost.cz

Křižovnické nám. 2, Praha 1

Úterý 18.30–19.00, čt 19.30–20.00,
ne 13.30–14.00, 15.00–15.30, 19.30–
20.00, 21.00–21.30

Vstup zdarma

Za svobodu! – Be free!

Do 6. 7.

Výstava v nové budově Národního muzea přibližuje atmosféru v Československu v 50., 70. a 80. letech

20. století a lehce se dotýká také let 60. Pojednává o šíření svobodných informací a propagandě, prezentuje různé pohledy na jednotlivé události, atmosféru doby a problematiku informací a přístupu k nim obecně.

→ Nová budova Národního muzea
www.nm.cz

Vinohradská 1, Praha 1

Denně 10.00–18.00

Vstupné 100 Kč / 70 Kč [senioři,
děti 6–15 let, studenti SŠ a VŠ], první
čtvrtek v měsíci 10.00–18.00 a den-
ně 14.00–18.00 vstup zdarma

Pražská muzejní noc

12. 6.

Pro návštěvníky bude od 19 hodin do jedné hodiny po půlnoci otevřeno široké spektrum kulturních institu-

cí – muzeí, galerií, kulturních památek a dalších lokalit. Pražské muzejní noci 2010 se účastní 28 institucí, které zpřístupní 53 objektů. I letos je zachována hlavní idea Pražské muzejní noci – tedy doprava a vstup do všech objektů zapojených do akce zdarma. Pražská muzejní noc je akcí určenou pro širokou domácí i zahraniční veřejnost včetně turistů. Vedle nezvyklé a atraktivní formy prezentace kulturního dědictví si Pražská muzejní noc klade za cíl především oslovit tu část veřejnosti, která nepatří mezi pravidelné návštěvníky muzeí a galerií, zvýšit tak její povědomí o sbírkách muzejní povahy a v neposlední řadě zlepšit hodnocení atraktivit pražských muzeí a galerií.

www.prazskamuzejninoc.cz

Micheal Šubr, kvinta

Hudba

Lumen

4.–5. 6.

Festival Lumen je open-air hudební festival moderní křesťanské hudby. Hraje se na náměstí ve slovenské Trnavě. Vstup na festival je zdarma, přesto přijdou velmi dobré kapely. Hlavním hostem jsou američtí Switchfoot, dále se můžete těšit například na Superchick [USA], Thebandwithnoname [UK],

Maleo Reggae Rockers [PL], !ON [CZ], The 29th Chapter [UK], Calvary Gospel Choir [HU], The Elements [SK], Timothy [SK], Tretí deň [SK] a další.

→ Trnava – Trojičné námestie

www.fln.sk

Vstup zdarma

Jan Kabelka, septima

Tůdle nůdle!**aneb Rozhovor s naším školníkem p. Hroudou**

foto: Marie Tučková, kvinta

Čím jste chtěl být, když jste byl malý?

Na to si nepamatuju, blbostma si hlavu nezatěžuju.

Máte nějaké speciální koníčky, o které se chcete se čtenáři podělit?

Užívání života! Ale v mládí jsem hrál hokej a fotbal.

Top 10 pana Hroudy

Hračka z dětství:

Velké dřevěné auto.

Jídlo z jídelny:

Svíčková s brusinkami.

Hudební žánr: Disko!

Film: Skála se Seanem Connerym.

Osobnost: Nemám.

Motto: Radši to nebudu říkat, to

byste museli vycenzurovat.

Pohádková postava: Čert.

Student/ka: Ti už tu nejsou, ale ze

současných Tomáš Lada.

Nejoblíbenější místo ve škole: To

bude, až odtud půjdu.

Náradí: Francouzák.

Cestujete rád?

To byste chtěli vědět, tůdle nůdle!

Máte domácí zvíře?

Mám, suchozemskou želvu, dost drahou, s papírama. A syn má chráněný rybičky.

Líbí se vám práce ve škole?

Studenti se k věcem chovají jako k cizím, to je špatně. Z cizího krev neteče. Ale kdybych tady nechtěl být, tak tu nejsem.

Co přesně se vám tady líbí?

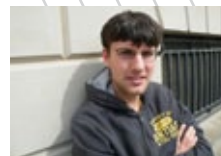
No přece vy, holky!

Děkujeme panu Hroudovi za rozhovor!

Markéta Pokorná, Alžběta Pomahačová, kvinta

Was weißt du über die Tschechische Republik?

Na jednodenním zájezdu do Berlína jsme se ptali Berličanů, co vědí nebo si myslí o České republice.

Co víte o ČR? No, nic moc. Hlavní město je Praha. Jste v EU. V neděli jste vyhráli hokej? To je asi vše.

Co víte o ČR? Takže: Máte překrásné hlavní město, Prahu. Byl jsem tam dvakrát. Máte slušnou společnost, až na jednoho pána. Víte, koho myslím? Je to váš neslušný pan prezident. Z něho nejsme moc šťastní.

Co víte o ČR? Co vím? Hlavní město Praha. Nemáte Euro. Co ještě? Dobré pivo. Příjemní lidé. Stačí to?

všechny fotografie: archiv autorů

Co víte o ČR? No, ještě nic moc.

A víte, kdo vyhrál Mistrovství světa v hokeji? Česko?

A byli jste někdy v ČR? Ne, ještě ne.

A chtěli byste? Jo, jo, už jsme tam byli s naší školou.

Kryštof Josefus, Štěpán Laichter, kvinta